
Ik zou al de dagen van mijn strijd hopen

Bijbels Dagboek, C.H. Spurgeon

“Voor Iedere Avond”

Ik zou al de dagen van mijn strijd hopen. Job 14:14

Een kort verblijf op aarde zal de hemel meer tot een hemel maken. Niets maakt de rust zo zoet, als de arbeid; niets maakt veiligheid zo aangenaam als het blootstaan aan gevaren. De bittere bekers met alsem, die de aarde te drinken geeft, zullen de smaak verhogen van de nieuwe wijn, die in de gouden bokaal van de heerlijkheid parelt. Onze gebeukte wapenrusting en met littekens bedekte aangezichten zullen onze zegepraal hierboven des te luisterijker maken, wanneer wij welkom zullen geheten worden op de zetels van degenen, die de wereld hebben overwonnen. Wij zouden geen volkomen gemeenschap met Christus hebben, indien wij niet enigen tijd hier beneden vertoefden; want Hij werd met een doop van lijden onder de mensen gedoopt, en wij moeten met dezelfde doop gedoopt worden, indien wij deel willen hebben aan zijn koninkrijk. De gemeenschap met Christus is zulk een eer, dat de grootste smart een geringe prijs is om haar te verkrijgen. Een andere reden waarom wij hier moeten toeven is het heil van anderen. Wij zouden immers de hemel niet willen binnengaan vóór dat ons werk is afgedaan, en het is mogelijk dat wij nog geroepen zijn om zielen te verlichten, die in de duistere wildernis van de zonde ronddwalen. Ons langer verblijf alhier is ongetwijfeld tot heerlijkheid Gods. Een beproefd gelovige, evenals een goed geslepen diamant, schittert aan de kroon des Konings. Niets verstrekt een werkman zozeer tot eer, dan dat zijn werk aan een langdurige en strenge proef wordt onderworpen, en daaruit ongedeerd te voorschijn komt. Wij zijn Gods werk, en Hij wil door ons verheerlijkt worden in onze beproevingen. Het is tot eer van Jezus, dat wij de beproevingen van ons geloof met heilige vreugde verdragen. Laat een ieder zijn eigen wensen aan de verheerlijking van Jezus opofferen, en tot zichzelf zeggen: “Indien het mijn Heere slechts een duim kan verhogen, laat mij dan nog onder de aarden vaten blijven. Indien de eer van mijn Heere er door kon worden vermeerderd, dat ik altijd op aarde bleef, dan moest het mijn hemel zijn van de hemel te worden buitengesloten.” Onze tijd is door een eeuwig besluit bepaald en vastgesteld. Laten wij ons daarover niet verontrusten, maar geduldig afwachten tot de poorten van parels zich zullen ontsluiten.

[XFacebookWhatsApp](#)